

Gezocht: mooie verhalen over het eiland Gouden Boaiem tussen Woudsend en Heeg

Pytsje Bokma in de roeiboot over de Nauwe Wimerts op weg naar 'hun' eiland de Gouden Boaiem. Foto: Niels de Vries

Tijdens Wâldsein Bloeit moet het ook bruisen op het tussen Woudsend en Heeg gelegen eiland de Gouden Boaiem. Bewoonster Pytsje Bokma is op zoek naar verhalen van vroeger en nu over dit natuurgebied, waar zij met haar man Siebe Klaas een biodynamische melkveehouderij heeft.

Lees meer over
[Súdwest-Fryslân](#)

Pytsje Bokma ziet het helemaal zitten. Als Woudsend de bloeiweek houdt van 9 tot en met 15 september organiseert zij op 14 september een verhalentocht op het 175 hectare grote terrein dat haar gezin – er zijn vier kinderen – in erfpacht heeft van Staatsbosbeheer. Dat die verhalen er zijn, weet ze zeker. Jaarlijks ontvangt het gezin Bokma zo'n

vierhonderd mensen tijdens excursies. Altijd hoort ze dan mensen vertellen over hun buurvrouw, grootouders, tantes of ooms die er woonden of een andere band hadden met het eiland.

Soms krijgt ze verzoeken uit landen als de Verenigde Staten en Argentinië van mensen wier voorouders op het eiland gewoond hebben. Veel bewoners van de Zuidwesthoek kennen het verleden van de Gouden Boaiem toen er zeven boerenbedrijven stonden. „Dat moat echt wer libjen gean. Dy ferhalen moatte wy festhâlde.”

Roeiboten

Tijdens de excursies is het voor haar niet te combineren de verhalen vast te leggen. Daarom hoopt ze er – door overal oproepen te doen – een stuk of acht binnen te krijgen. „Dan kin ik der in tocht oer it eilân fan meitsje. Sadat it hjir wer brûzjen giet.” Bezoekers zullen met hun eigen boot moeten komen en ze wil de rondvaartboot van Woudsend inschakelen als pendeldienst. Met het oversteken van de Nauwe Wimerts begint de belevenis al.

In het dagelijks leven gebeurt dat oversteken per roeiboot. Aan beide kanten liggen meerdere exemplaren klaar voor wie er maar van of naar het eiland moet. Je kunt jezelf redden door de roeispanten in beweging te zetten of drukt op de bel en iemand van de Bokma's komt je halen. Eigenlijk verschilt hun situatie niet veel van de burens in Smallebrugge, vindt Bokma. Die wonen ook buitenuit. „Dan leare je wol om net foar elts lyts dinkje fuort te gean. As ik fuortgean, betink ik my altiten wat ik allegear dwaan en helje kin. Ik bin dan suver wat hastich oan de fêste wal.”

Pytsje Bokma in de roeiboot over de Nauwe Wimerts op weg naar 'hun' eiland de Gouden Boaiem. Foto: Niels de Vries
Betonresten

De Bokma's kwamen elf jaar geleden op de boerderij van de familie Terpstra wonen. „We wienen der nij. Der lei gjin skiednis fan ús.” Wel woonden haar schoonouders er aanvankelijk op een andere boerderij. „Mar dy pleats koe echt net mear. Se wenje no yn Warkum.” Zo verging het de andere boerderijen ook. De productie moest steeds hoger, er was steeds meer grond nodig en verbouwingen waar niet altijd toestemming voor kwam. Zo hielden ze één voor één op. Het onderkomen van haar schoonouders staat er nog

en is het enige bouwwerk, naast hun eigen boerderij met ronde stal, dat op het eiland te vinden is. „Wy moatte dêr wat mei, mar witte noch net wat.”

Alle andere boerderijen van families als Cnossen, Van der Brug en Kampen, zijn afgebroken, maar de betonresten zitten nog in de grond. Wie het eiland bezoekt en het van vroeger kent, zal volgens Bokma merken dat er niets is veranderd. „Eltse greppel of daam is noch itselde. Ek de nammen fan de stikken lân besteane noch.”

Natuur

Wat flora en fauna betreft, doet het gebied denken aan vroeger. Door het beheer dat de Bokma's voeren, wemelt het er van de grutto's. Op zo'n eiland leven, leert je wel om met de natuur mee te gaan, vertelt Bokma. Dat probeert ze haar kinderen bij te brengen. Dat dingen soms wel of niet kunnen vanwege het weer. Voor schooltijd helpen ze volop. Dan hebben ze ieder hun taak met emmertjes melk om de kalfjes te voeren en mogen ze nog even een duik in het water nemen.

Maar het kan ook ijskoud zijn en spoken als de wind aanhaalt. „Dan is it net oars. Je moatte je der by dellizze. Dat jout rêst.” Hoewel er

altijd die verplichting is om ervoor te zorgen dat de melk naar de overkant moet. Er zijn tenslotte 110 melkkoeien en zo'n vijftig nul- tot tweejarigen.

Pytsje Bokma in de roeiboot over de Nauwe Wimerts op weg naar 'hun' eiland de Gouden Boaiem. Foto: Niels de Vries Stiekem afspreken

Er moet zich vroeger heel wat op het eiland afgespeeld hebben, weet Bokma zeker. Maar als iemand iets wil vertellen over een natuurbeleving onlangs, is zo'n verhaal ook zeker welkom. Een gedicht heeft ze al. Dat is gewijd aan een boom die er ooit gestaan heeft. Er waren diverse onderlinge relaties, weet ze uit een van de verhalen die ze hoorde. Dat een meisje van het eiland een relatie had met de zoon van één van de andere boerderijen. Maar ze hadden een verschillend geloof en dat kon destijds niet. „Se sprutsen stikem ôf by in hikke of in daam. Letter binne se mei-inoar troud.”

Wie het exacte verhaal kent, mag zich melden en zo hoopt Bokma op veel meer belevenissen. Ze zijn welkom per mail op info@goudenboaiem.nl of telefonisch op: 06-23054928.